

Czwartek, 14 marca 2013 r.

i przejrzystość, wzmacniając jednocześnie kontrole i wzajemną ocenę; podkreśla, że przegląd ram prawnych w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego powinien uwzględniać międzynarodowe prace w toku, jak np. na szczęblu MAEA;

27. zwraca się do Komisji o przedstawienie wniosku mającego na celu zagwarantowanie całkowitej, efektywnej niezależności operacyjnej krajowych organów regulacyjnych ds. bezpieczeństwa jądrowego od jakiegokolwiek organu czy instytucji propagujących energetykę jądrową lub prowadzących elektrownie jądrowe;

28. uznaje znaczenie wdrażania zaleceń w ścisłej współpracy z władzami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo jądrowe, oceniając jednocześnie do jakiego stopnia należy rozszerzyć zakres okresowych kontroli bezpieczeństwa; ponownie zwraca uwagę na potrzebę współpracy transgranicznej i wymiany najlepszych praktyk w tych kwestiach, oraz koordynacji wymiany informacji; uważa, że należy jednocześnie zagwarantować bezpieczeństwo transgraniczne i nadzór; uważa, że w związku z tym należy uwzględnić ludzi mieszkających w promieniu 50 km od elektrowni jądrowej, a w przypadku gdy dotyczyć to będzie większości mieszkańców w sąsiednim państwie członkowskim, właściwy organ tego państwa członkowskiego musi brać również udział w podejmowaniu wszystkich decyzji;

29. uważa, że państwa członkowskie przy udziale Wspólnoty powinny promować stosowne informacje i kampanie informacyjne w celu informowania obywateli na temat potrzeby przeprowadzania testów wytrzymałościowych i płynących z tego korzyści;

30. z zadowoleniem odnosi się w tym kontekście do zamiaru Komisji, jakim jest zaproponowanie instrumentów legislacyjnych i nielegislacyjnych dotyczących ubezpieczenia i odpowiedzialności w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego; przypomina, że odpowiedzialność cywilna za szkodę jądrową jest już przedmiotem konwencji międzynarodowych (konwencje paryska i wiedeńska); uważa jednak, że należy zobowiązać operatorów obiektów jądrowych i gospodarujących odpadami do posiadania wszelkich środków finansowych, w formie ubezpieczenia i innych instrumentów finansowych, niezbędnych do poniesienia pełnych kosztów szkód wyrządzonych ludziom i środowisku w razie wypadku; w związku z tym wzywa Komisję do wystąpienia do końca 2013 r. z wnioskami w tej kwestii;

31. wzywa UE i jej państwa członkowskie do potraktowania energii jądrowej w oparciu o Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej na takich samych zasadach jak każde inne źródło energii w interesie demokracji, zaangażowania Parlamentu Europejskiego, przejrzystości i pełnego publicznego dostępu do informacji;

32. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, Radzie Europejskiej i parlamentom narodowym.

P7_TA(2013)0090

Zaostrzenie walki z rasizmem i ksenofobią

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie zaostrzenia walki z rasizmem, ksenofobią i przestępstwami popełnianymi z nienawiści (2013/2543(RSP))

(2016/C 036/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka zakazujące dyskryminacji, zwłaszcza Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej,
- uwzględniając europejską konwencję praw człowieka, zwłaszcza jej art. 14,
- uwzględniając art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który zakazuje wszelkich form dyskryminacji z jakichkolwiek względów, m.in. ze względu na rasę, pochodzenie etniczne, język, religię lub przynależność do mniejszości narodowej,
- uwzględniając art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), który stanowi, że „Unia opiera się na wartościach takich jak poszanowanie godności ludzkiej, wolność, demokracja, równość, praworządność i poszanowanie praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości” oraz że „wartości te są wspólne państwom członkowskim w społeczeństwie opartym na pluralizmie, niedyskryminacji, tolerancji, sprawiedliwości, solidarności oraz na równości kobiet i mężczyzn”,
- uwzględniając art. 10 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), stanowiący, że „przy określaniu i realizacji swoich polityk i działań Unia dąży do zwalczania wszelkiej dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną”,

Czwartek, 14 marca 2013 r.

- uwzględniając art. 19 TFUE, w którym przyznano UE polityczny mandat do podejmowania działań niezbędnych do „zwalczania wszelkiej dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną”,
  - uwzględniając art. 67 TFUE, który stanowi, że UE „dokłada starań, aby zapewnić wysoki poziom bezpieczeństwa za pomocą środków zapobiegających [...] rasizmowi i ksenofobii oraz zwalczających te zjawiska”,
  - uwzględniając art. 83 ust. 2 TFUE,
  - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiającą normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw⁽¹⁾,
  - uwzględniając dyrektywę Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne⁽²⁾ (dyrektywa o równości rasowej),
  - uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽³⁾ (dyrektywa o równym traktowaniu w zakresie zatrudnienia),
  - uwzględniając decyzję ramową Rady 2008/913/WSiSW w sprawie zwalczania pewnych form i przejawów rasizmu i ksenofobii za pomocą środków prawnych⁽⁴⁾ (decyzja ramowa w sprawie rasizmu i ksenofobii),
  - uwzględniając unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów,
  - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie rasizmu, ksenofobii, antysemityzmu, nietolerancji religijnej, niechęci wobec Romów, homofobii, transfobii, dyskryminacji, przemocy wynikającej z uprzedzeń i ekstremizmu oraz swoją rezolucję z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie unijnego podejścia do prawa karnego⁽⁵⁾,
  - uwzględniając Agencję Praw Podstawowych i jej prace w dziedzinie niedyskryminacji, rasizmu, ksenofobii oraz związanych z nimi form nietolerancji i przemocy wynikającej z uprzedzeń⁽⁶⁾,
  - uwzględniając art. 110 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że na nieformalnym posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniach 17–18 stycznia 2013 r. irlandzka prezydencja rozpoczęła debatę na temat działań UE przeciwko przestępstwom popełnianym z nienawiści, rasizmowi, antysemityzmowi, ksenofobii i homofobii oraz podkreśliła konieczność lepszej ochrony i sprawniejszego gromadzenia danych, a także większego zaangażowania przywódców w „aktywne wspieranie wartości europejskich i wspieranie klimatu wzajemnego szacunku i integracji osób o innym wyznaniu lub pochodzeniu etnicznym albo o odmiennej orientacji seksualnej”;
- B. mając na uwadze, że 21 marca obchodzony jest co roku Międzynarodowy Dzień Walki z Dyskryminacją Rasową, który ustanowiono w reakcji na zamordowanie w 1960 r. w RPA 69 osób demonstrujących przeciwko apartheidowi;
- C. mając na uwadze konieczność przypomnienia i pielęgnowania pamięci o rzeziach inspirowanych rasizmem i ksenofobią, które wydarzyły się w historii Europy;
- D. mając na uwadze, że podstawą Unii Europejskiej są wspólne wartości, do których należy poszanowanie demokracji, prawa człowieka, praworządność i propagowanie tolerancji;
- E. mając na uwadze, że rasizm, ksenofobia, antysemityzm, nietolerancja religijna, niechęć wobec Romów, homofobia, transfobia oraz podobne formy nietolerancji wynikają z poglądów, uprzedzeń i postaw, w których za uzasadnione uznaje się dyskryminację, przemoc wynikającą z uprzedzeń oraz nienawiść motywowaną takimi względami, jak cechy szczególnie czy status społeczny danej osoby;

⁽¹⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57.

⁽²⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 55.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0208.

⁽⁶⁾ Na przykład: „Making hate crime visible in the European Union: acknowledging victims' rights” (Nagłaśnianie w UE przestępstw popełnianych z nienawiści: uznawanie praw ofiar), http://fra.europa.eu/sites/default/files/fra-2012_hate-crime.pdf

Czwartek, 14 marca 2013 r.

- F. mając na uwadze, że chociaż wszystkie państwa członkowskie wprowadziły w swoich systemach prawnych zakaz dyskryminacji, by propagować powszechną równość, to jednak coraz częściej zdarzają się w UE przypadki dyskryminacji i przestępstw popełnianych z nienawiści, tzn. przemocy i przestępstw wynikających z rasizmu, ksenofobii, niechęci wobec Romów, antysemityzmu lub nietolerancji religijnej, czy też motywowanych orientacją seksualną, tożsamością płciową lub przynależnością do grupy mniejszościowej albo względami wymienionymi (w sposób niewyczerpujący) w art. 21 Karty praw podstawowych;
- G. mając na uwadze, że według doniesień Agencji Praw Podstawowych co czwarta osoba należąca do mniejszości padła ofiarą przestępstwa na tle rasowym, a nawet 90 % wszystkich ataków lub gróźb wobec migrantów lub członków mniejszości etnicznych nie jest zgłaszanych policji; mając na uwadze, że jedynie cztery państwa członkowskie UE zbierają lub publikują dane o przestępstwach popełnianych przeciwko Romom, a tylko osiem państw członkowskich prowadzi rejestr przestępstw motywowanych (postrzeganą) orientacją seksualną ofiary;
- H. mając na uwadze znaczenie podjęcia przez UE i państwa członkowskie działań na rzecz walki z rasizmem i ksenofobią poprzez zapobieganie tym zjawiskom dzięki edukacji, propagowaniu kultury szacunku i tolerancji oraz poprzez dopilnowanie, by przestępstwa z nienawiści były zgłaszane przez ich ofiary, badane przez organy ścigania i karane przez wymiar sprawiedliwości;
- I. mając na uwadze, że obecny kryzys gospodarczy podważa zasadę solidarności, a także fakt, że w dobie kryzysu gospodarczego państwa członkowskie muszą zachować czujność, aby zapobiegać pokusom rosnącej nietolerancji i poszukiwania kozłów ofiarnych;
- J. mając na uwadze, że UE przyjęła szereg instrumentów na rzecz walki ze wspomnianymi aktami i dyskryminacją, w szczególności dyrektywę Rady 2000/43/WE wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (dyrektywa o równości rasowej), dyrektywę Rady 2000/78/WE ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (dyrektywa o równym traktowaniu w zakresie zatrudnienia), decyzję ramową Rady 2008/913/WSiSW w sprawie zwalczania pewnych form i przejawów rasizmu i ksenofobii za pomocą środków prawnych (decyzja ramowa w sprawie rasizmu i ksenofobii), unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE ustanawiającą normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw;
- K. mając na uwadze, że wniosek Komisji z 2008 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie zapewnienia równego traktowania poza obszarem zatrudnienia bez względu na religię lub przekonania, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną (dyrektywa o równości) po pięciu latach debat nie został przyjęty przez Radę z powodu zdecydowanego sprzeciwu niektórych państw członkowskich;
- L. mając na uwadze, że Parlament niejednokrotnie wzywał Komisję, Radę i państwa członkowskie do bardziej zdecydowanego zwalczania przemocy i dyskryminacji wynikającej z uprzedzeń, w tym z rasizmu, ksenofobii, antysemityzmu, nietolerancji religijnej, niechęci wobec Romów, homofobii i transfobii;
- M. mając na uwadze, że Komisja ostrzegała niedawno przed rasistowskim, ekstremistycznym i populistycznym dyskursem politycznym, który może także inspirować „samotne wilki” do masowych zabójstw, podczas gdy rozszerza się zagrożenie agresywnym ekstremizmem;
- N. mając na uwadze, że wszystkie państwa należące do Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, w tym wszystkie państwa członkowskie UE, uznały, że przestępstwa z nienawiści, definiowane jako przestępstwa wynikające z uprzedzeń, muszą być zwalczane za pomocą przepisów karnych i odpowiednio dostosowanej polityki;
1. podkreśla, że w Unii Europejskiej nie można akceptować nietolerancji i wszelkiego rodzaju dyskryminacji;
  2. apeluje do Komisji, Rady i państw członkowskich do bardziej zdecydowanego zwalczania przestępstw popełnianych z nienawiści oraz postaw i zachowań dyskryminacyjnych;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

3. wzywa do wprowadzenia wszechstronnej strategii zwalczania przestępstw z nienawiści, przemocy motywowanej uprzedzeniami i dyskryminacji;
4. podkreśla, jak ważne jest, aby każdy człowiek dobrze znał swoje prawa dotyczące ochrony przed przestępstwami popełnianymi z nienawiści, i wzywa państwa członkowskie do podejmowania wszelkich odpowiednich środków, by zachęcić do zgłaszania przestępstw popełnianych z nienawiści oraz wszelkich przestępstw o podłożu rasistowskim lub ksenofobicznym, a także do zapewnienia odpowiedniej ochrony osobom zgłaszającym takie przestępstwa oraz ofiarom przestępstw o podłożu rasistowskim i ksenofobicznym;
5. przypomina swoje wcześniejsze wezwania do dokonania przeglądu decyzji ramowej Rady 2008/913/WSiSW, zwłaszcza jeśli chodzi o przejawy i akty antysemityzmu, nietolerancji religijnej, niechęci wobec Romów, homofobii i transfobii;
6. wzywa Radę i państwa członkowskie, by bez dalszej zwłoki przyjęły dyrektywę o równości, która stanowi jeden z głównych instrumentów UE na rzecz wspierania i zapewnienia w UE prawdziwej równości oraz zwalczania uprzedzeń i dyskryminacji;
7. wzywa do przyjęcia środków zapewniających wdrożenie krajowych strategii integracji Romów poprzez okresowe przeglądy, monitorowanie i wsparcie, aby umożliwić władzom lokalnym, regionalnym i krajowym opracowanie i wdrażanie skutecznej i zgodnej z prawami człowieka polityki, programów i działań na rzecz integracji Romów, z wykorzystaniem dostępnych funduszy, w tym funduszy UE, przy równoczesnym ścisłym monitorowaniu przestrzegania praw podstawowych i wdrażania dyrektywy 2004/38/WE w sprawie prawa do swobodnego przemieszczania się i pobytu;
8. apeluje o wdrożenie wielokrotnych apeli Parlamentu o opracowanie planu działań na rzecz równości pod względem orientacji seksualnej i tożsamości płciowej;
9. wzywa UE do podpisania Konwencji ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, ponieważ wszystkie państwa członkowskie już ją ratyfikowały;
10. wzywa do przyjęcia środków zapewniających wprowadzenie we wszystkich odnośnych instrumentach prawnokarnych UE, w tym w decyzji ramowej, pełniejszej skali stopniowanych sankcji, w tym w stosownych przypadkach alternatywnych środków karnych, np. prac społecznie użytecznych, a równocześnie dopilnowano, by były one w pełni zgodne z prawami podstawowymi, w tym z wolnością słowa;
11. apeluje o umocnienie roli krajowych organów odpowiedzialnych za zwalczanie dyskryminacji, aby ułatwić pociąganie do odpowiedzialności za szerzenie nienawiści i za nawoływanie do przestępstw z nienawiści;
12. wzywa do wspierania programów szkoleniowych dla organów ścigania, organów sądowniczych i stosownych agencji UE, poświęconym przeciwdziałaniu praktykom dyskryminacyjnym i przestępstwom popełnianym z nienawiści, a także zwalczaniu tych zjawisk;
13. apeluje o zapewnienie gromadzenia obszerniejszych, wiarygodnych danych dotyczących przestępstw popełnianych z nienawiści, co obejmuje przynajmniej rejestrowanie liczby incydentów zgłaszanych przez obywateli i ewidencjonowanych przez władze, liczby wyroków skazujących, powodów uznania przestępstw za mające podłoże dyskryminacyjne oraz nałożonych kar, a także prowadzenie badań na temat przestępczości dotyczących charakteru i zasięgu niezgłaszanych przestępstw, doświadczeń ofiar przestępstw w kontaktach z organami ścigania, powodów niezgłoszenia przestępstwa oraz wiedzy ofiar przestępstw z nienawiści na temat przysługujących im praw;
14. wzywa do wprowadzenia mechanizmów nagłaśniania w UE przestępstw popełnianych z nienawiści w celu zagwarantowaniu karania przestępstw motywowanych uprzedzeniami oraz dopilnowania, by przestępstwa te były właściwie rejestrowane i podlegały skutecznemu ściganiu, by ich sprawcy byli stawiani przed sądem i karani, a ofiary otrzymywały należytą pomoc, ochronę i odszkodowanie, aby zachęcić w ten sposób ofiary i świadków przestępstw z nienawiści do ich zgłaszania;
15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Europejskiej, Radzie, Komisji oraz parlamentom i rządami państw członkowskich.